

EL FLUVIOL

Periòdic ab ninots
XIULARÁ UN COP CADA VEGADA

Preu: 15 céntims

No s'estableix el cambi
no més ab la premsa estrangera

Redacció y Administració

Imprempta Alzamora, Clivillers, 16
aont deurá dirigirse lacorrespondencia

PLANXA...

Sí, senyors, y ben grossa que va ferla el poeta brut... el jove maco... el que té de parlar *bartrols* en el brutíssim *Fluviá* pera pescarse al capdevall a sí mateix... ja que'ls peixos són més savis que ell.

No sols grossa, senyors, sinó que fins ha resultat *calenta*, perquè... *á la cuenta*... la planxa... ¿Y no saben el qué? ¿No? Doncs escoltin una mica d'*historia contemporánea*.

Era'l matí del dimars, dia 7 d'abril de 1908, según dia (dispensin la repetició) dels deseners y deseneres del propi any—que per tradició se celebren en la ciutat novella anyalment—¡ai! quan se rebé en la redacció d'EL FLUVIOL la nova de que havia sigut denunciat l'article *Siempre p'atrás*... insertat en el nombre 7 de nostre periòdic y degut a la ploma de nostre volgut company en C. Mulato y Mitjedat, perquè'l noi... de l'aigua de La Pinya's cregué aludit en el mateix y, com es natural, fou rebuda, *tan trista* noticia, ab gran goig y alegria, car sabiem (encara que no sapiguessim *dret-tort*) que a més de no haverhi res punible en el susdit articlet, sapiguem que'l denunciand era aquell *moreno-jove* que havia escrit una diatriba... en el *pudent Fluviá*, insultant o, més ben dit, intentant denigrar a persona que no hem de defensar, però digna de tots nostres respectes, encara que'l *carambolista* firmant vulgui suposar que no ho es; per més que considerem que sols l'odi personal, l'enveja y qui sab si fins l'ambició, l'obliguen a escriure y a fer denúncies pera embrutir a qui tal volta pot presentarse per tot arreu ab... però val més que aturém l'impuls enérgic de la

ploma; no fos cas que ab l'escalf de l'imaginació'ns escapés quelcom que involuntariament ens fes donar un passeig per aquella casa feréstega y de voltes esbeltes del carrer de Lorenzana.

Sí, senyors, val més plegar, però abans cal recomanar an aquest bon senyor que té l'epidermis tan susceptible que no s'impresioni ab tanta facilitat, que avui no tindriem que gaudirnos d'haver fet blanc al primer cop de FLUVIOL. Cal reprimirse y pendre molta tila, molt senyor nostre; del contrari li vaticiném que ab la monomanía que ha agafat per les denúncies no fora extrany que algún dia vosté mateix se *tornés a denunciar*, com ha fet ara...

¡Oh bell defensor de les *dulcineas* del carrer Major! Déixet de *quixotismes* y aprén del flemàtic *Sancho*, que t'evitarás d'ensenyar la punta... y de llensar la bilis de que ton pit n'está sadoll, a l'ensemps que no farás cap més paper... *ridícol*.

Y, finalment, permétem preguntar ¡oh cap d'all de mirar parescut al d'aquell *amo* més *amo* que l'*amo de tot*... de *barra-hipocrits* a les dels *benemérits* no sé ab quants *punts de desvergonyiment*. ¿Perqué no ha tingut efecte la denuncia que *vares* (?) ferte? ¿Que potser el que podia, ab més coneixements jurídics que'ls que tu ¡oh hermós nen! *vares* deixarte als *Clorells*, va dirte *no ha lugar*?

Nosaltres creiem aixó últim, però cal que tu no fassis més amenasses... no'l fassis el *burro* que en Pipí y en Babaia t'estafarán y per si no ho sabies t'avinentém que no fassis tant la *bestia*, que sense esser gimnasta també fas *planxes*. ¡Ai si les planxadores ho saben!

LA REDACCIÓ

Carles Capdevila

—Senyor amo: la hemus melida. — Els morts per nosaltres gosen de bona salut y ja fins els Sams ens deixen.

RESURREXIT VERITAS!

¿IN RESURREXIT?

R. I. P. a D. P. R.

El moribond estava voltat de la família, d'algún veí, un notari, quatre capellans, dos escolans, cinc monges, tres *padres*, divuit beates, el sagristà, un menescal, un metge y un gos.

Eren tres hores d'un matí d'octubre; fa d'aixó més de set anys. Tota la nit havia plogut, ab trons y llamps. La malaltia que l'esclavisava era incurable; no sols li venia dels seus avant-passats, sinó que cap d'ells se n'havia escapat; tenia la peste b.....a, que li sortia per la cara, però en aquells moments ni la cara se li distingia: un gros *bolet vermell* (potser de sang) li cobria la clepsa, amagantli la seva coneguda fesomia, que era idéntica que un seu antecessor que inventá un número en quin van a pararhi tots els *rius* y altres materies infeccioses (1).

Encara que no se li preveíes la mort material, els del voltant del llit estaven tristíssims y pensatius, no sapiguent com arreglarsho per no perdre la *parroquia* una vegada difunt, demostrant que encara tenia esperances d'obtenir el lloc que pretenia...

Per fi, després de terribles sofriments, exclamá un ¡ai! que feu enternir a l'auditori, girá'ls ulls en blanc un parell de vegades y tombant resoltament el cap se quedá al seti.

—Ara sí que ja ha acabat—exclamá sa tutora, donya Absoluta,—peró, si voleu, podém anar continuant l'establiment ab igual nom y igual lleterero; si no ho diéu a ningú, ningú ho sabrá. Es l'únic medi perquè l'article no vagi de baixa (aprovació general).

Al cap de quinze dies (ja era embalsamat) dos gats que vivien an aquella teulada penetraren a dins; ab tot tot el cuidado, se valgueren del bulto que feia el mort pera agafar una llagonissa que feia temps envejaven. Sinó hagués sigut el bulto que feia'l mort, també l'haurien agatada. ¡Ja ho crec que sí! No més que per ocasió se serviren d'ell. Mes els gats tingueren un disgust al saber que la família feia córrer que era viu y que sórt n'havien tingut d'ell pera pispar la llagonissa; fins els hi sapigué greu d'haver pactat ab morts poguentne prescindir.

Y encara hi ha babaus que d'ensá que's va a la conquesta de la *llagonissa's* creuen que'l bulto es viu...

Lo que es jo, no'm fiaría mai de morts y menys quan venen de mala rassa, són de peste b.....a y tenen per tutora a donya Absoluta.

¡Campanera, no toqueu a resurrexit, que l'home del *bolet vermell*, a pesar de la llagonissa, no ressuscita ni ressucitará!

Per més que ploqui, de bolets d'aquesta classe no'n neixerán més. Reseuli un parenostre; encara que aixequin la *llosa* ell no's mou ni's mourá més.

R. I. P. a D. P. R.

ORTIGA

(1) El número 100.

AN EN FONTCLARA

Vell tonto, sense un sentit,
¿tan tart has perdut el seny?
¿Que no'n sents d'olor de femsa
per tot els nostres carrers?
¿Perqué't sab greu que'ls diaris
parlin dels podrimeners
que tu y'ls demés de *vara*
de *reial orde* heu permés?

Si en lloc de contar pessetes
pera explotar a la gent
y d'acoblarte ab *babaies*,
pensessis lo que estás fent,
sabries que te coneixen
que no serveixes per res
y que n'hi ha molts entre reixes
per menos de lo que has fet.

¡Cagacera, les bestieses
an els nens deixalshí fer!
Déixat de *literatures*
y fes *versos* d'aquells teus
que de *literaries* vives
¡que has de fer tu ¡Deu del cell
sí sempre la *gota boja*
te cau a sobre'l paper!

Y ets un tonto, Cagacera,
de servir a uns *galets*
que encara que se reventin
Olot no hi perdrá pas res.

EL D'AIGUA CLARA

PELICULA

El timbre eléctric ha callat... La ciutat fangosa s'ha fet fosca y de llarc a llarc de les aceres va exte-
nentse la serp dels curiosos pera veure la película vi-
va. La máquina ja funciona; uns ganfanons van co-
brint la marxa, seguits d'una munió de llums; segueixen els eterns acompanyants de tots els actes... uns quants símbols de passió, respectables, però renyits ab el més rudimentari art y ab l'estética més senzilla; aprés uns quants de compromís fent llum, portant per companys un devot, un católic, un carlí, un regionalista, un republicá... elements oficials... una alta *jurisdicció* ab morada bandera, al costat un somatén, una R. O.... y una xaranga tocant *aires de mi tierra*...

¿La película s'ha trencat?

No; ja segueix. Passen clergues... uns tapats representant l'hipocresía, un tros d'Ajuntament, músiques y prou...

La serp, curiosa, satisfeta, discorre pels carrers de fang, tot anántsen cap al llit...

OBJECTIU

Está a punt d'obrirse un magatzém de caixes de mort. Si's té en compte que al davant hi ha un metge y un apotecari y al costat l'iglesia parroquial, tothom hi veurá una solidaritat... funerària.

Pa tí, moreno, que á tí te quiero

Surt, moreno, surt,
surt a la plasseta,
que jo't vull contar
algunes histories...

la-lara-la

que jo't contaré,
noi, la mar de coses.

Ets un gran pinxet
y tens forsa llavia,
mes tu no podrás
obtenir la noia... etc.,
perqué ella es com cal
y tu bona pessa.

FLUVIOL ha xiulat
ta poca vergonya,
pro callá FLUVIOL
que tens molta barra... etc.
y ets cara girat,
que fas nosa y fástic.

D'un centre d'aquí
te llensaren fóra
y a la Gavia ni...
les parets te volen... etc.
perqué sempre brut
en *Juanito* parla.

Den *Pepure* amic,
t'han lligat les comes;
amic d'un tal Sans,
Pipi te reventi... etc.
y de tot Pujol
llepis les sabates.

A *Lurdes* irá
qui anarhi pugui;
¡*Lurdes*, bell tresor!,
¡oh! que Deu la guardi... etc.
de tot carcamal
vestit a la moda.

Un despaig obrir
no't será possible,
peró t'ho será
jugar el tresillo... etc.
y fer tot sovint
el joc del *canari*.

Tu ets un cert minyó
ja passat de ximple.
¡Ets molt més que nen!
¡Arribes a murrill... etc.
y, renomemat
jugador de *burro*.

Potser *llevarás*
falsos testimonis,
perqué ets un superb
y sabs fer denúncies... etc.
pro't reventarán
J. B. y Fontfredas.

Y en ridícol ja
ja casa no tornis!
que ni t'hi voldrán
les escupideres... etc.
¡¡Si'n serás de brut
¡oh! Moreno jovell!

Y ara, nen remono,
fés denunciarnos,
busca sapiguer
qui te posa en solfa... etc.
xiulará FLUVIOL
fins a reventarte.

ESPRONCEDA

RESURREXIT

Salve, divinal matrona que ab la casta nuesa
simbolises la Veritat.

Resurgeix pura y magestuosa de la tomba en
que tos escribes y faritzeus t'havien sepultat, romp
les cadenes ab que pretenen subjectarte, desfés les
tenebres ab que'ls impostors t'embolcallen, anorrea
als Judes que volen traïrte y enláiret en el cel purís-
sim, destruint les espesses nuvolades que arreu es-
campen tos miserables falsejadors pera debilitar la
claretat de ta esplendorosa llum; rebutja tota prenda
que t'ofereixin ab l'hipócrita propósit de cobrir el teu
desnú, puix an els que de cor t'adoren mai ta nuesa
despertará instints sensuals y, si ho fa, será sols en
aquells que pera encobrir sos fins perversos prete-
nen fer de tu sa concubina.

En ta magestuosa ascenció no paris fins a enlai-
rarte per damunt de totes les miseries humanes y
desde allí enviens tos raigs puríssims, fes acotar el
cap ab tos destells als que de tu fan vil escarni, illu-
mina al món, que ta claretat descobri els caus aont
se tramen les calumnies que contra teu s'aixequen
y fereix sense pietat ni respecte als que intentin dis-
fressarte y a tots els que d'un sàgrat atribut ne fas-
sin arma pera prostituirte.

Fereix... fereix sense pietat, que'ls que tenen sa
conciencia tranquila no parpellegerán.

Salve, figura ideal que simbolises la Veritat. Des-
de aquestes planes, escrites pera reflectir els raigs
de ta antorxa lluminosa, jo't saludo, t'estimo y't ve-
nero.

J. VER.

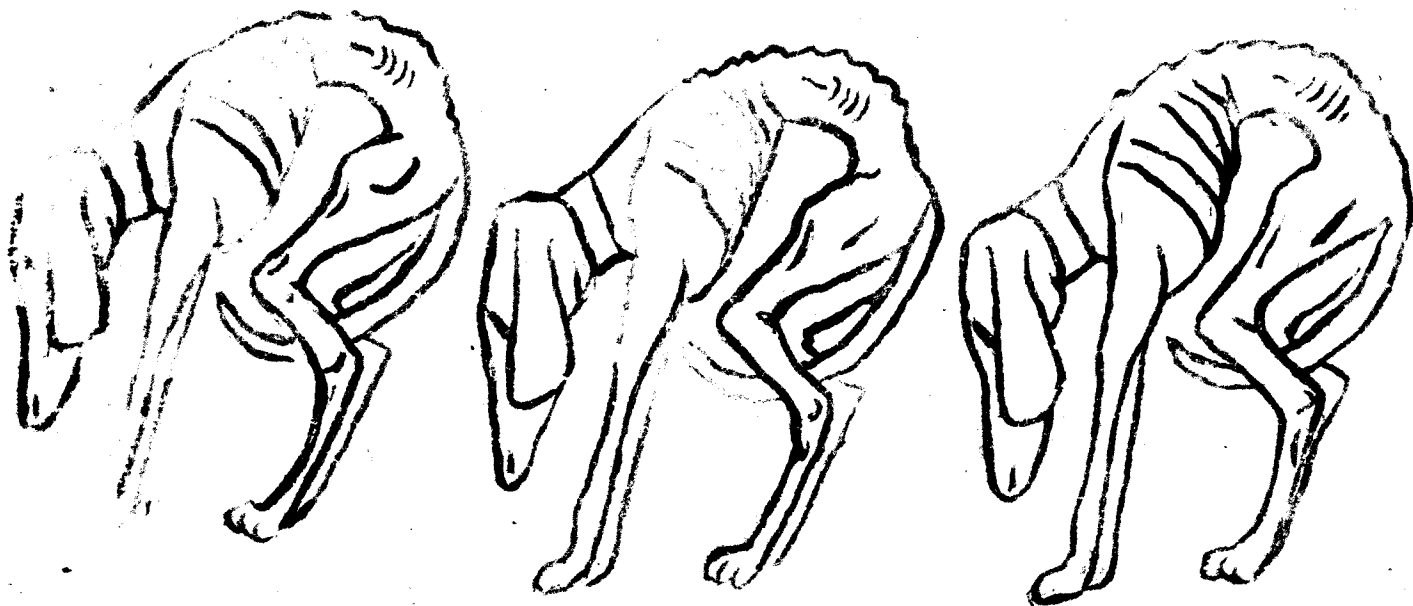
EN CABIACH

- 1 Nasqué'l pobre Cabiach
a La Pinya, dins d'un sac.
- 2 Sa mare, donassa bona,
s'assemblava a una trona.
- 3 Son pare, curt de *salero*,
s'assemblava a un candelero.
- 4 En Cabiach, siguent petit,
sempre se mamava'l dit.
- 5 No agradantli treballá
va estudiar per capellá.
- 6 Pro ab Margarides y Rosons
perdé les 'aficions.
- 7 Dels hábits se despullá
y's va posar a pintá.
- 8 Y a Girona feia tró
l'ex capellahet pintó.

(Continuará)

TRES GEROGLÍFICS PERA BARRINAR

Publicarém les solucions que se'ns enviïn y al que les encerti totes tres li donarém EL FLUVIOL d'arrós cada vegada que surti.

Encara que les solucions vagin ab pseudónim, no publicarém les que a sota no portin la veritable firma del remitent.

FLUVIOLADES

= Els quatre arbres que faltaven en el Firal, per últim s'han replantat. Senyors de la comissió, ¿no es massa tart? Però, vaia, res... Si's moren ne plantarán d'altres... ¿veritat? Y perquè sia segur que morin, EL FLUVIOL encarrega en gran manera al célebre Key que no's descuidi sobre tot, quan vinguin els bunyolaires, de colocalos a sota dels plátans, perquè així serà més segura la seva mort y l'any vinent la comissió'ls podrà tornar a replantar, si no se'n descuida. ¡Res; bunyols ab bunyols, sempre han fet *liga region*..... acábaho, llegidor.

= Abd-el-ase-Pius,
que es un dels més alts,
té un gran patriotisme.
¡Arriba a dotze rals!

= ¿Vos vareu ficar diumenge passat en el passeig del Firal? ¡Tan net, ab aquell goig que feia! ¿Oi que es extrany que el nostre Ajuntament no s'hi dediqui més sovint an aquesta classe de *sessions*? Perqué, la veritat, moltes vegades desdeixen aquets passeigs d'un país civilisat per lo descuidats. Desgracia que cada dues o tres setmanes no hi hagin professons o corrides de toros, que'l passeig del Firal semblaria la plassa de Catalunya de la Mata; perquè de nostres regidors, la majoria, si's miressin bé, no desdeixen de mistic o toreros.

= Diuen que se'n vá en Fontclara
y aixó es una gran rifada.
Diuen que ja tornarà
y es fals, perquè no se'n vá.

= S'ha restaurat per complet el kiosc del Firal, propietat del senyor Torrentó. ¡No li arrendém les engunies y disgustos an el pobre Pillinc, si no s'ho pren a la fresca com fan els municipals! Mireu, Ventura; si creieu al FLUVIOL anireu molt bé, Apreneu dels municipals: quan la quitxalla surt d'estudi, aneusen a dinar, després feu un bon són fins que us cridin desde casa-ciutat y etcétera, etcétera.

= *Todo el que quiera saber*
lo que són les bugaderes,
que s'afarti de *Deber*,
que lo sabrá, y muy de veras.

= El primer día de les deseneres el fragment de corporació municipal que va anar a l'hora va tenir que passar, a la set del matí, pel costat d'una carreta de fems que's treien no sabém si de casa'l dipositari del fondos municipals.

Nosaltres aixó ho diém als d'Olot, y supliquém als caixistes que als dos números que van a fóra hi deixin la fluviolada en blanc.

No fos cas que privéssim de venir als forasters.
= Si una indecencia hi ha al món,
es el petit *Fluviá*,
que les veritats confón
y ha nascrt pera enredá.

= Si, com fins ara, él públic ve dispensantnos la bona acullida a les nostres xiulades, els gravats cambiarán de color.

Estém en tractes ab una casa alemanya, pera adquirir una màquina que'ns donará'ls gravats més correctes y més nets que les nostres *rotatives*, massa antiquades.

Será qüestió d'uns quants cents francs, però'ns sembla que podrém sortir a vores.

De totes maneres, acontentintse així per ara, que ja hem arribat lluny.

Encara mai s'havía fet a Olot un periódic ab ninots.
= Un senyor respectable, pro poc formal,
fent papers d'home que no són com cal,
metió la pata y se'n penedí,
¡*Santos del cielo*, qui ho havia de dí!

= Si els *Sans* se desdiuen
de lo que han escrit...
y... ja's contraduien
de lo que han parlat...
els homes se'n riuen
de lo pels *Sans* dit
y... riuen... y diuen
que'ls *Sans* l'han vessat.

= A tots els que'ns han escrit preguntantnos per lo de la... planxa (denuncia), ja ho tenen respost en l'article de la Redacció. ¡Miseries!

= *El Fluviá*, si no es la veritable representació de l'hipocresia, ho sembla.

De les defenses clares y veritats com un temple, ne diu comedies.

Dels atacs serios y contundents a l'intriga de la més baixa condició, ne diu magarrufes.

Y el que fa la comedia es *El Fluviá* y les magarrufes les han hagut de fer tots els conservadoret y conservadorassos que, seguint y admirant an en Maura, han quedat aplanats per la forsa de la veritat de la ressurecció de lo que ells volien mort.

= Pastarades com les que s'han vulgut fer ab aixó del Cos d'Adjunts, als que anaven ab el cor a la má'ls hi ha fet efecte.

Per ara podém assegurar que a la Gavia, tan bescantada, hi han entrat ¡18! canaris més.

Pera cantar y tornar a votar quan convingui.
¿Qué dirá'l *barber*, que tant s'exclamava?

Y que sempre als enemics de Catalunya *lo catalanesc* els hi hagi de sortir tot al revés.

Volien matarho tot y han fet divuit autonomistes més.
¡*Alantal*!

CORRESPONDENCIA

Zaida.—El número va curull y es impossible portar lo de vosté. No obstant, vosté'm demana que preguntí al Párroco perquè no vol que les noies vagin vestides de blanc para fer la primera comunió. Doncs sense preguntarho an ell—jo pla estaria fresc ab aquelles males mirades—ho sé. Es perquè ho vol governar tot. El primer día no voldrá que mengém *macarrons a l'italiana* y si no'n mengém será perquè no voldrém. Diu o deia o va dir, que *les pobres* se miraven massa a *les riques*, però quan va organisar aquelles festes de la Puríssima no va pararse en barres, dic, en *distingos*, pera fer gastar als rics—noies y nois—perqué's disfressessin pera anar de *grans* a les professons, pera fer la traveta als *pobres* que no podien gastar en trajos d'époques passades. ¡Carnaval pur! ¡Despotisme tradicional! Y a qui no cregui... fóra protecció católica, apostólica y quasi quasi *formatge d'Holanda*.

Y no'm fassi enraonar més, que no sé quants anys té.

Ell.—¿Que perquè no diém res an en Devesica? ¡Es tan poc aprofitable! *Ni alto, ni bajo, ni rubio, ni moreno*: no es ni carn ni peix. Queda a la llista dels que volguent no *servir pera res, res*—ell ho diu,—a voltes fa d'escursó. Però ja li tenim el cap apunt... de posarlo a la vergonya pública. Quan ho farém se penedirá de no haver volgut servir mai de res més que d'estaquiro, hipócrita y altres *cosetes* que li dirém. Per més que a les bastonades ja hi está mitg avesat de temps. Però no sabém si a les fluviolades.

M. E. F.—Rebut son *cheque* de 100 pessetes. Ja tenfem pera anar fent, però si el calaix es ple sembla que se xiula ab més gust. Si hi vol tornar, no cambi de direcció.

Per falta d'espai queda molta correspondencia pera contestar.